

РЕШЕНИЕ

№ 14211

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2101** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ №12Х от 13.01.2026г. на Интервюиращ орган при ДАБ – К. Б., с което не е допусната последваща молба вх. №КП-01-8561 от 22.12.2025г. на М. до производство за предоставяне на международна закрила.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Визира се наличие на нарушение на чл.35 и чл.36 АПК. Твърди се, че неправилно не са възприети твърденията, изложени в последващата молба. В същата са посочени нови обстоятелства във връзка с положението в С., като се акцентира върху продължаващата несигурност и последвалите от нея нарушения на човешките права. Поддържа се, че за лицето е налице пряка опасност, доколкото произхожда от район с нестабилна обстановка и продължаващи инциденти, засягащи сигурността. Визира се, че е налице хуманитарна криза – разрушена инфраструктура, липса на нормални условия за живот, сринато здравеопазване и невъзможност за безопасно завръщане. Твърди се, че тези изнесени данни не са обсъдени правилно от ответника, което е съществено процесуално нарушение. Изтъква се още, че в акта са изложени мотиви по съществуването на молбата, вместо да се извърши само преценка за допустимостта ѝ. С оглед изложеното се моли да се отмени оспореното решение и преписката да се върне на ответника за допускане и разглеждане на повторната молба по същество.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява като от постъпило по делото писмо с рег. №УП34988 от 10.03.2026г. /л.21/ се установява, че лицето не се намира в РПЦ

- Х., поради което призовката не му е връчена там. Въпреки изложеното жалбоподателят е редовно призован чрез връчена призовка на посочения съдебен адрес в жалбата - [населено място], [улица].

Ответникът, чрез юрк. Д., изразява в писмен отговор на л. 13 становище за неоснователност на жалбата и моли същата да се отхвърли. Твърди се, че Решение №12Х от 13.01.2026г. е издадено при спазване изискванията на ЗУБ. Посочено е, че в хода на административното производство са преценени всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му на произход, като не са установени нови обстоятелства от съществено значение. В тази връзка се поддържа, че правилно е прието наличието на предпоставките по чл. 76б, ал.1, т.2 ЗУБ за недопускане на последващата молба до разглеждане по същество, поради което се иска жалбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 10.02.2026 г. входирана в АС-Хасково, от където делото е препратено – на 18.02.2026г. по отношение на връчване от 09.02.2026 г.-л.69 пр.дело- е в срок, от адресат с правен интерес, поради което следва да бъде разгледана по съществото ѝ.

В тази връзка по процедурата се установява следното:

Пред ответника е подадена последваща молба за международна закрила, вх. №КП-01-8561 от 22.12.2025г. /л.28/ на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет от А. А. М., ЛНЧ [ЕГН].

За първи път молителят е поискал международна закрила с молба вх. №4008 от 02.10.2024г. на РПЦ – [населено място], като същият се е представил като А. А. М., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Р., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание мюсюлманин – сунит, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН].

В интервюто си рег. №УП34988 от 23.01.2025г., молителят е изложил обстоятелства, отнасящи се до личното му положение, както и причините за напускането на държавата му по произход и за подаването на молба за закрила в Република България. Посочил е, че е роден в [населено място], обл. Р., където е пребивавал до напускането на С.. Мотивирал е молбата си с военния конфликт, съпътстван от отвличания и атентати, както и с разрушаването на семейната им къща при бомбардировка през 2014 г., при която е загинал един от братята му. Визирал е също наличието на икономическа криза и липсата на условия за нормален живот. Посочил е още, че е започнал военната си служба през м. юли 2024г., но след излизане в отпуск не се е завърнал, както и че е имал проблеми след това. Заявил е, че в страната си по произход не е имал проблеми, свързани с етническата му принадлежност и религия, не е имал проблеми със сирийските власти, не е бил арестуван, съден или осъждан, както и че не е членувал в политически партии или организации.

С Решение №2017 от 27.02.2025г. на Председателя на ДАБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Същото е било обжалвано и жалбата е отхвърлена с Решение №4182 от 25.04.2025г. по адм. дело №719/2025г. по описа на АС – Хасково. С Решение №9796 от 15.10.2025г. по адм. дело № 6102/2025г. по описа на ВАС е оставено в сила решението на АС – Хасково. Следователно решението на Председателя на ДАБ е влязло в сила.

В последващата молба чужденецът е изложил твърдения за наличие на нови обстоятелства, отнасящи се до държавата му по произход – Сирийска Арабска Република. Посочено е, че към края на 2024г. е настъпила промяна в режима в С., като се поддържа, че настоящите управляващи са бивши терористи. Маркирал е, че президентът Ал Д. е лице, за което до средата на м.12.2024г. е имало обявена награда от 10 милиона долара, като се сочи, че същият е бил част от терористична организация. Твърди се, че молителят изпитва страх за живота си, като се изтъква,

че къщата му, както и тази на неговите близки са унищожени и към настоящия момент не разполага с нищо в С.. Посочил е още, че при евентуалното му завръщане новият режим, определян като ислямски фундаменталистки, би могъл да доведе до негово убийство.

Поддържа се също, че независимо от приключването на войната, безредиците и убийствата по улиците в С. продължават, като храната и стоките от първа необходимост са ограничени, болниците и клиниките са срутени, а достъпът до здравни грижи е силно ограничен. Взира се, че доставките на електричество, вода и канализация са нарушени. Сочи се още, че образованието е недостъпно, като в отделни случаи училищата се използват като военни бази. Изложено е и че районът, в който живее се намира под контрол на сирийските бунтовници и на ислямските милиции от групата „Х. Т. ал-Ш.“, както и че не се полагат грижи за болниците и училищата в района. В молбата са изложени и съображения, свързани с виждането на ВКБООН, че сирийските бежанци следва да могат да вземат информирано, доброволно, безопасно и достойно решение за завръщане, без натиск.

При подаването на последващата молба чуждият гражданин не е представил писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

В оспореното решение е прието, че изложените от молителя обстоятелства не са нови и не са от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в държавата му по произход. В тази връзка е съобразена и справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС относно актуалната обществено-политическа обстановка в С.. Направен е извод, че твърденията на кандидата са общи и не са подкрепени с конкретни доводи и доказателства.

Посочено е още, че съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си на произход и поради тези причини не желае да се завърне в нея. Така е прието, че в случая за молителя не са налице субективният и обективният елемент на понятието „основателно опасение от преследване“. Направен е извод, че в представената бежанска история няма посочени основателни опасения от преследване по визираните в чл.8, ал.2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова. Чуждият гражданин не е заявил в производството по молбата си за закрила, че се е занимавал с политическа или обществена дейност, което да е довело до целенасочени и повтарящи се действия спрямо него от страна на държавата или от страна на въоръжени организации, на които държавата не може или не желае да противодейства. Не е бил задържан, арестуван или съден. Направен е извода на стр.3 -та от решението, в края на първия абзац /л.15 от пр. дело/, че искането му за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

В друга част на решението е разгледана обстановката в С. във връзка с приложимостта на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Описани са обществено-политическите процеси в С., международните реакции и помощи, както и завръщащите се бежанци от съседни страни. Направен е извод, че не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Прието е, че в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че А. А. М. би станал специфична цел на такова насилие поради присъщите на личното му положение елементи. Не са установени приложенията във връзка с тълкуванията, дадени в т. 39 от решението на съда в Л., по дело № С-465/2007г. от 17 февруари 2009г.

В заключението- е направен извод, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за

положението в страната му на произход, поради което молбата не е допусната до последваща закрила.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е представена актуална справка № МД-02-1/05.02.2026г. /л.16 и сл./ както за С., така и за конкретната провинция Р. Сочи се, че след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024 г. в страната са настъпили съществени политически промени и е формирано преходно управление. Наред с това са налице и данни за институционално и икономическо възстановяване на страната. За първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол, като около 600 000 барела са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. На 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално премахва С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025 г., в присъствието на президента А. ал Ш., е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места. Установяват се и данни за завръщане на значителен брой сирийски граждани в страната. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. е отразено, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. В друга актуална информация на ВКБООН е посочено, че от 8 декември 2024 г. насам приблизително 1 413 967 сирийци са се завърнали в страната си на произход. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата.

Конкретно за провинция Р. е посочено, че между 09.12.2024г. и 31.05.2025г. ACLED регистрира 426 свързани със сигурността инцидента, а за периода 01.03.2025г. – 31.05.2025г. – 106 инцидента, определени като „битки“, „експлозии/дистанционно насилие“ и „насилие срещу цивилни лица“. Посочено е, че и в трите окръга на провинцията се регистрират инциденти, свързани със сигурността, като най-голям брой са документирани в окръг Р.. Отразено е още, че през април 2025г. SNHR отчита 4 цивилни жертви, а през май 2025г. в провинцията са документирани 7 цивилни жертви, като за периода март – май 2025г. UCDP отбелязва 10 цивилни жертви в провинция Р.. Посочено е и, че към 12.06.2025г. на същата територия живеят 225 167 вътрешно разселени лица и 4 616 души, завърнали се в района от вътрешно разселване, както и че към 15.05.2025г. общо 92 301 завърнали се от чужбина лица пребивават в провинцията, а от 08.12.2024г. насам 16 565 души са се завърнали в провинция Р. от чужбина.

Отразено е също, че здравната система в С. понастоящем се намира в тежко състояние и според СЗО 15,8 милиона души, т.е. над 65% от сирийското население, се нуждаят от хуманитарна здравна помощ, като към декември 2024г. само част от болниците и заведенията за първична медицинска помощ са напълно функциониращи, а останалите остават частично или напълно извън експлоатация.

Посочено е още, че северозападната част на Р. изглежда под контрола на SDF, по-голямата част от северната част на провинцията е обозначена като контролирана от подкрепяната от Турция Сирийска национална армия, южните части са основно под контрола на преходното правителство, а в отделни централни части е налице оспорван контрол между SDF и преодното правителство, без нито една от страните да упражнява пълен контрол.

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Видно от чл.76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща

молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ. С разпоредбите на чл.76а – чл.76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл.40 – чл.42 от Директива 2013/32/ЕС. Целта на тази процедура съгласно чл.76а от ЗУБ е преди да се разгледа молбата по същество да се прецени нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ, изискваща молбата за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се остави без разглеждане.

С чл.33, ал.2, б.,„а“ – „д“ от Директива 2013/32/ЕС държавите членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

Въз основа на изложеното се прави извода, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ – интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл.2, б.,„б“ от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба.

Независимо от това СЪДЪТ НАМИРА, че при постановяването на акта ответникът е излязъл извън пределите на дължимата в това производство преценка. В производството по чл.76а и сл. от ЗУБ интервюиращият орган следва да извърши единствено проверка дали в последващата молба се сочат нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или относно държавата му по произход. В случая обаче ответникът не се е ограничил до такава преценка, а е навлязъл в съображения по съществуването на искането за закрила. Това е видно и от мотивите, в които подробно са обсъждани предпоставките по чл.8 и чл.9 от ЗУБ, както и от изрично направените изводи, че искането за статут на бежанец е неоснователно и че не е налице безогледно насилие по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Следователно вместо да се ограничи до въпроса дали са налице нови и съществени обстоятелства, органът фактически е решил въпроса по същество дали молителят отговаря или не на условията за предоставяне на международна закрила.

Така формираният подход е процесуално незаконосъобразен. В производството по допустимост не следва да се извършва окончателна преценка по чл.8 и чл.9 от ЗУБ, тъй като това е предмет на същинското производство по предоставяне на международна закрила. Допускането на последващата молба и разглеждането ѝ по същество са различни процесуални фази и всяка от тях има самостоятелен предмет. Когато в акта по чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ се формира краен извод, че претенцията за бежански или хуманитарен статут е неоснователна, фактически се стига до смесване на двете фази и до недопустимо предварително решаване на спора по същество.

Следва да се подчертае и че в случая не може да се приеме, че изложеното в последващата молба се изчерпва с напълно абстрактни твърдения. Видно е, че молителят е свързал оплакванията си с променената обстановка в С. след смяната на режима, с продължаващата несигурност, с липсата на условия за нормален живот и конкретно с района, от който произхожда. Самият ответник е счел за необходимо да анализира положението по чл.8 и чл.9 от ЗУБ именно с оглед на тези наведени факти. Това показва, че последващата молба не е лишена от съдържание до степен да се приеме, че в нея изобщо не са наведени нови данни относно държавата по произход.

В тази насока следва да се съобрази и представената в съдебното производство актуална справка както за С., така и за конкретната провинция Р.. В същата са описани обществено-политическите промени в страната, международните усилия за стабилизиране, завръщането на бежанци и подкрепата на ВКБООН, но наред с това са изложени и конкретни данни за сигурността в провинция Р.. Видно е, че между 09.12.2024г. и

31.05.2025г. са регистрирани 426 свързани със сигурността инцидента, а за периода 01.03.2025г. – 31.05.2025г. – 106 такива инцидента. Отразени са и данни за цивилни жертви, вътрешно разселени лица, завърнали се лица, както и за нееднороден контрол върху провинцията. Отделно е видно и тежкото състояние на здравната система. Тези данни не следва да бъдат окончателно оценявани в рамките на производството по допустимост, а сочат именно на необходимост молбата да бъде разгледана по същество.

Следователно, дори и да се приеме, че ответникът е обсъдил положението в Р., това обсъждане не води до законосъобразност на акта, а обратното – показва, че органът е навлязъл в същинска преценка по основателността на молбата. Вместо да се ограничи до проверката дали са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата по произход, ответникът е извършил собствена оценка дали конкретната обстановка в провинцията достига прага по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ и дали е налице риск за чужденеца. Именно това е въпрос по същество, който следва да се решава в отделно производство.

В заключение – има противоречие между диспозитива и мотивите. Последваните навеждат на произнасяне по същество, докато диспозитива – е за недопускане на посочения въпрос за разглеждане. Изложеното винаги е съществено процесуално нарушение – и води до отмяна на акта като процесуално незаконосъобразен. Съответно преписката трябва да се върне на ДАБ за преценка по същество.

С оглед изложеното жалбата е основателна и трябва да се уважи.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С.

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразно РЕШЕНИЕ №12Х от 13.01.2026г. на Интервюиращ орган при ДАБ – К. Б., с което не е допусната последваща молба вх. №КП-01-8561 от 22.12.2025г. на М. до производство по предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА молбата вх. № КП-01-8561 от 22.12.2025г. на А. А. М. ДАБ за разглеждане по същество.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

Съдия: